

Negyedszázados a Steaua

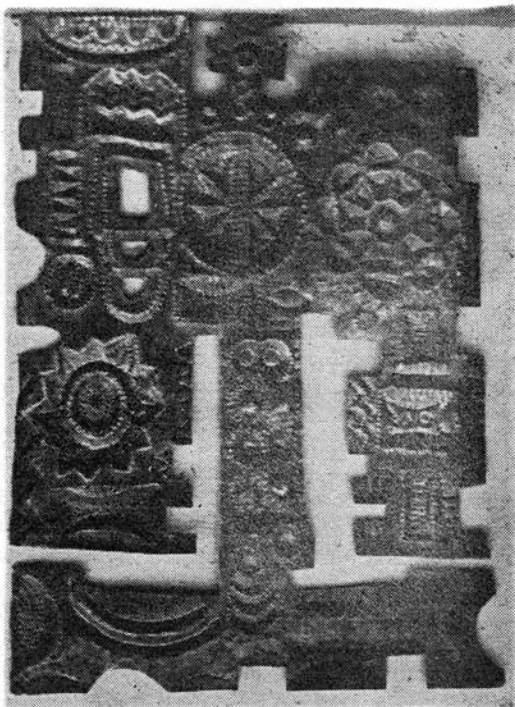
Bizonygassuk-e, miként szokásos, hogy 25 év nagy idő egy folyóirat életében, ha arra gondolunk, hogy régente nálunk — vagy a tőkés világban napjainkban is — lapok jönnek, lapok mennek, s a kérészetlenség az átlagéletkor? Bizonygassuk-e, hogy létrejött-e a Steaua mindenben igazolta a hozzá fűzött várakozásokat, hogy az ország szellemi életében sajátos színfoltot képviselő orgánus?

A sablonos kifejezéseknél, a szokványos évfordulói felköszöntő jelzőknél és megállapításoknál a Steaua többet érdemel. Mert többre vállalkozott, és többet ért el. A lap úgy kolozsvári, úgy tükrözi a város és messzi vidéke szocialista fejlődését, úgy tudott sajátos couleur locale-t fölvenni, az országosan ismert írók mellett úgy vonultat föl friss erőket, a helyi irodalmi hagyaték ápolását úgy képes végezni, hogy ugyanakkor az egész román irodalmi életet gazdagította, és nem csupán helyi színekkel, ízekkel, hanem minden tekintetben értékes alkotásokkal, jelentős íróegyeniségek kinevelésével, országos és egyetemes emberi kérdések fölvetésével.

A Steaua az évek során a műfordítás egyetemévé nőtte ki magát. Igen gazdag az anyag prózában, de különösen versben, amit a világirodalom javából románra átültetett, folytatva ezúton is egyfelől a régi, nagy folyóiratok hagyományát, másfelől viszont pótolva a régi korok mulasztását, teljesítve egy olyan föladatot, amelyre valójában csak a szocialista korszak kulturális politikája adott lehetőséget.

Megjegyzendő, hogy ebben a tiszteletet érdemlő tolmácsolási folyamatban a magyar irodalom méltó helyet kapott, s a lap ily módon is szolgálta a román nép és az együttélő nemzetiségek közeledésének, jobb megismerésének ügyét.

KORUNK

Kozma István: Madár